

Espanyol-Girona: El Girona s'enlaira (0-2)

Dos gols de Vanat de penal donen la tercera victòria consecutiva als de Míchel que s'allunyen encara més del descens

En un partit molt pràctic i seriós, els gironins allarguen l'idil·li amb l'estadi blanc-i-blau

Això ja és una altra cosa. Qui ho havia de dir que aquell equip que col·leccionava derrotes i nits de malson a principis de curs es convertiria en un altre de ben rocós i pràctic que encadenaria tres victòries consecutives aquest 2026. La tercera ha arribat aquest vespre a Cornellà-El Prat, un estadi que s'ha convertit en el jardí de casa, gràcies a dos gols de penal de Vanat que han donat els tres punts als de Míchel. I cap amunt falta gent. No pas per mirar fites que no siguin la permanència, però sí per poder respirar -de moment són set punts respecte al descens- i encarar el futur amb més optimisme. El Girona somriu. Les dues victòries consecutives contra Mallorca i Osasuna havien servit per obrir la finestra per ventilar una mica l'entorn i, sobretot perquè hi entrés llum, aire i optimisme coincidint amb l'any nou. Tot i haver acabat la primera volta fora del descens i amb quatre punts d'avantatge respecte al descens, el Girona és tot just a mig camí d'un objectiu encara ple d'obstacles. I, de moment, encara no han arribat els mecànics per arreglar i apuntalar la màquina. El primer pas per continuar fent camí era ahir a Cornellà, en el derbi contra un Espanyol a l'alça, de moda, i que es fregava les mans amb la visita d'un Girona més fluix aquesta temporada. Per intentar mantenir la bona ratxa a l'RCD Stadium, Míchel, sense Witsel, Ounahi, Stuani i companyia, va apostar pel mateix onze que havia derrotat dissabte passat l'Osasuna amb una versió més rocosa d'equip i, forçat per la manca d'efectius, no tan llúida. La posada en escena del Girona va ser notable, amb molta pilota, la iniciativa i sense patir al darrere. Més ben plantat i amb una circulació ràpida i fluïda, els de Míchel semblaven tenir el control del partit davant d'un Espanyol que no es despertava. Sense patir al darrere ni cometre errades no forçades, el Girona mirava de trobar el forat per on fer mal. Vanat ho provava però queia sempre en fora de joc. Les ocasions costaven d'arribar. La primera seria, per insistència, del Girona en una triangulació ben bonica entre Lemar i Bryan Gil que va acabar amb un cop de desviat per Tsygankov. Més clara seria encara la rematada de Lemar des de dins l'àrea que entrava i va aturar Dmitrovic. Mentrestant, l'Espanyol trobava de manera molt aïllada alguna escletxa per fer mal, sempre tallats per un Blind molt segur. Enmig de tan poca sal i tan poc pebre, va arribar l'acció clau de la primera part. Ja en l'afegit Omar El Hilali va agafar lleugerament Rincón en una centrada al segon pal i l'àrbitre va assenyalar penal. Dmitrovic va aturar el llançament de Vanat i la posterior rematada de Rincón mentre Cornellà esclatava d'eufòria. L'alegria duraria poc perquè el VAR avisaria el col·legiat que el porter serbi s'havia avançat i s'havia de repetir. L'ucraïnès tornaria a agafar la responsabilitat i, a la segona, no perdonaria per fer pujar el 0-1 al marcador mentre, ara, l'estadi rugia de ràbia. El Girona s'havia trobat un penal i se n'anava als vestidors amb avantatge i la sensació d'estar fent bé les coses. La represa començaria amb la mateixa tònica. Els de Míchel amb més pilota i arribant, com en un contraatac de Tsygankov mal finalitzat per Rincón. Tot i això, tal com va passar contra l'Osasuna, el partit es faria llarg i tocava patir. Les forces començarien a fallar i les imprecisions arribarien. Els canvis del 'Espanyol amb Terrats i sobretot Jfre Carreras farien desendreçar un Girona que demanava temps mort per respirar. L'entrada al camp de Jofre Carreras despertaria l'Espanyol i seria el gironí qui posaria a prova per primera vegada Gazzaniga amb una gardela seca que va refusar bé el porter gironí i un xut creuat que sortiria fora per no gaire. El Girona resistia mentre l'Espanyol anava traient armes. El darrer cartutx seria Kike García. Àlex Moreno ho provaria en una jugada individual des de camp propi que finalitzaria amb un xut un xic desviat. Tot i això, els gironins estaven fosos amb massa minuts per jugar-se. Arribaria just al final, però viu. Ben viu. Tant que en l'afegit, Asprilla va forçar un penal que Vanat va transformar per sentenciar. El 0-2 va originar el llançament d'objectes des de la graderia un dels quals va impactar en Gazzaniga i que el partit s'aturés una estona.

Quedaven ben pocs segons i tot estava dat i beneït. Els punts tornaven a volar per un Girona nou aquest
2026FINAAAAAAAAAAAAAAAAAAL A CORNELLÀ!! GRAN VICTÒRIA DEL GIRONA!!!90+6'. A Gazzaniga li ha
caigut una ampolla directament al cap. És una vergonya90+5'. Ja tenim merder. El públic comença a llançar
ampolles a Gazzaniga, ell es gira cap a la grada i comença la tangana90+4'.
GOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOL DE VANAT90+3'. Vermella per a algú del cos tècnic de l'Espanyol.
Tothom protesta el penal, que cal reconèixer que és justetPENAL A FAVOR DEL GIRONA!!! L'HA FORÇAT
ASPRILLA!90+1'. Nova rematada de Terrats, també a la graderia90+1'. Hi haurà 4 minuts d'afegit89'. Grogues a
Romero i Vanat per una picabaralla. I els minuts passen...88'. La falta la pica Terrats, a la graderia

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/01/16/espanyol-girona-cronica-125741777.html>